

תשפ"ג
2023

כ"ט בסיון
18 ביוני

מספרנו
מה/6006

מספרנו

סוג: בלתי מסווג / פנימי/רגיש/מסווג

פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה ד' שלא מן המניין לשנת 2023
שהתקיימה ביום ראשון, כ"ט סיון התשפ"ג, 18/6/2023

משתתפים:

חברי מועצה:

מר יוסי ניסן	-ראש המועצה
עו"ד קובי נודלמן	-סגן ראש המועצה
גב' רונית דמרי עייאש	-חברת מועצה
פרופ' עפר לוי	-חבר מועצה
פרופ' מתי ליפשיץ	-חבר מועצה
מר כפיר מימון	-חבר מועצה
מר שלומי שטרית	-חבר מועצה

סגל:

מר שמואל לביא	-מבקר המועצה
גב' זהבה הראל	-מנהלת מחלקת חינוך
מר אליה וינטר	-גזבר המועצה
מר דני ביטון	-ממונה חירום וביטחון

נעדרו:

גב' ברוריה אליעז	- סגנית ראש המועצה
גב' עדי זנד	-חברת מועצה

על סדר היום:

אישור נטילת הלוואה על סך 1 מיליון ₪ לטובת שיפוצים והתאמות במועצה, במוסדות החינוך וצרכי בטחון ופתיחת תב"ר מס' 434

מר יוסי ניסן: טוב ערב טוב לכולם, ערב טוב לכל מי שהגיע. אנחנו בישיבת המשך מספר 4 לישיבה הקודמת. דנו בכמה דברים, יש כמה תובנות. תראו, אני לא הולך להילחם, בסופו של דבר יש פה מועצה עם אחריות.

נוצר על ידי SUMIT.

אני נבחרתי כדי לנהל את המועצה הכי טוב שאני יכול והכי טוב שאני יודע. זה מה שאני עושה, משתדל לפחות. עכשיו נקלענו לסיטואציה הזאת שאנחנו צריכים לקבל הלוואה מכיוון שאין לנו מקורות אחרים. חשוב מאוד לציין שאין לזה קשר לתקציב. אין לזה שום קשר לתקציב, למה שקורה כרגע, מכיוון ש- 20 שנים אנחנו מאשרים תקציב ואחרי זה במאי-יוני, 20 שנים שאני יושב פה, אנחנו מאשרים תקציב בדצמבר, ובאפריל-מאי אנחנו מתחילים לדבר על שיפוצי הקיץ, היה פה עובדיה יאשר לכם את זה גם כן, ורואים מה היקף התיקונים שצריך, מה היקף העבודות, מקבלים הצעות מחיר, ואז פונים לקרן לעבודות פיתוח, ומשם לוקחים בדרך כלל את הכסף לשיפוצים, זה גם מה שעשינו כבר 4 שנים גם פה במועצה הזאת. עכשיו, גם אם היה נודע לנו בזמן התקציב על היקף השיפוצים במדויק, אני חוזר על הדברים, גם אם היינו יודעים מה עלות השיפוצים בזמן התקציב, לא יכולנו במסגרת התקציב להכניס את זה אלא היינו צריכים לקחת הלוואה גם אז, זאת אומרת היינו באותו מקום. אז אנחנו פשוט באותו מקום, גם כרגע ולכן יש פה צרכי גם בטיחות וגם מוסדות החינוך שלנו דורשים שיפוצים נרחבים, הכינו פה אנשי המקצוע, זה בכלל לא עניין פוליטי, וזה לא נוגע ליריבות כזאת או אחרת בכלל, אבל לצערי אני מריח שכן בסופו של דבר הדברים מחלחלים ולא יעזור כלום. גם אם זה יוכחש על ידי חלק מחברי המועצה זאת האמת שלי, אתם יכולים להתווכח כן טוב, פחות טוב, נכון או לא נכון, זה כבר עניין אחר. על כל פנים, זה המצב כרגע. המועצה עד לפני 3-4 שנים החזירה סדר גודל של 880 אלף שקלים בשנה מהתקציב השוטף ועכשיו ירדנו ל- 610 אם ניקח את ההלוואה, בסדר? זאת אומרת המועצה היא מועצה איתנה שמסיימת באיזון תקציבי, אין לה שום בעיה לעמוד בהלוואה הזו. כל דבר אחר לנסות ולצייר את זה על איזה עול כזה או אחר שאי אפשר לעמוד בו פשוט לא נכון, ויש לנו מספר כיוונים שאני בטוח שאחד מהם יצלח ואנחנו נעמוד בזה כמו שצריך. זאת אומרת שמבחינת המועצה אין שום בעיה לעמוד בהחזר הלוואה כזה, ההלוואה הזאת תעמוד על סדר גודל של 8 אחוזים מהתקציב השוטף, כל ההלוואות, ועד 12 אחוזים ומטה זה מועצה פנטסטית, תבדקו בכל הארץ. מועצה מקומית להבנים היא מועצה איתנה, נמנית בין 26 רשויות בארץ שהן רשויות איתנות מבחינה תקציבית. עכשיו שתבינו בארץ יש עוד 260 רשויות. 260, רק 10 אחוזים מהן רשויות איתנות כמונו, וזה כבוד גדול עבורנו שאנחנו גם מצליחים להוציא לפועל-

מר כפיר מימון: כמה מתוך הסוציו אקונומי 10 הן איתנות?

מר יוסי ניסן: יש רק 4 סוציו אקונומי.

מר כפיר מימון: כמה מתוכן איתנות?

מר יוסי ניסן: לא בדקתי אבל 2-3 לפחות. אבל זה לא רלוונטי. אני יודע שעומר ואני יודע שסביון-

מר כפיר מימון: מאה אחוזים.

עו"ד קובי נודלמן: עומס המלוות הממוצע ברשויות מקומיות 23-24 אחוזים מהתקציב. כן.

גב' רונית דמרי עניאש: וקיבלת בירושה את המועצה איתנה, ואנחנו רק הולכים ומתרחקים-

מר יוסי ניסן: כן נכון, וקיבלנו, ועופר הזכיר את זה שכשנכנסנו לתפקיד היה לנו בור של 3.4 מיליון שקלים שמתוכם הכניסו 1.7 מיליון שקלים לתקציב השוטף. זה כסף שהיינו אמורים לקבל על הדיור המוגן, תמרוץ יחידות דיור של משרד הפנים, ולא קיבלנו, ונאלצנו להתמודד עם תקציב שיש בו 1.7 מיליון שקלים שאין אותם. לא נכנסים לקופה. רונית תזכיר לנו את זה גם כן כי זה היה בקדנציה שלה. זה הירושה שקיבלתי. זאת הירושה שאני קיבלתי. אז עמדנו בזה, אנחנו עומדים בהלוואות שלנו, אנחנו מנהלים את המועצה בצורה מאוזנת, אין שום בעיה, ויש פה צרכים. זה לא משהו שהייתי רוצה לעשות אותו, זה לא עושה לי טוב, אבל בשורה תחתונה, אין לנו ברירה. כדי לקיים את היישוב וכדי לעמוד בכל הדרישות ויש פה דרישות גם של הציבור וגם האחריות בסופו של דבר שלנו, חברי המועצה, לא יעזור כלום, ולכן אני פה באתי כדי לשמוע, באתי להבין לאן זה הולך, לקבל פה החלטה ולצאת לדרך. מה שתתנו אנחנו ניקח, ככה זה. מה לעשות? מה שלא, אנחנו נסביר למה הדברים האלה לא יכולים להתבצע כי לא אושרה הלוואה.

גב' רונית דמרי עייאש: יוסי איזה-

מר יוסי ניסן: שנייה, אני לא סיימתי. זאת האמת, אני חייב גם לשקף אותה כלפיכם וכלפי הציבור, בסופו של דבר. אין לנו דרך אחרת, וזה מה שעומד לנגד עינינו. זהבה מדברת על זה שהיא לא יכולה לפתוח את שנת הלימודים אם כל אמצעי הבטיחות לא מושלמים. דני מדבר על אמצעי בטיחות שאנחנו חייבים אותם כדי לעמוד, גם כן, בסטטיסטיקה שלנו אנחנו רוצים להוריד את כמות הפשיעה, ויש פה דרך לעשות על מנת להוריד את כמות הפשיעה בלהבים. שמנו לעצמנו יעד של 10 אחוזים ירידה השנה, ואני אומר לכם שאנחנו בדרך הנכונה, אבל צריך לתת עוד דחיפה כדי שזה יקרה. הדברים האלה הולכים לטובת התושבים, נטו. שום דבר לא הולך פה למותרות. קיצצנו, זהבה פה נמצאת, קיצצנו איפה שרק יכולנו בנושא הבטיחות, ואישרנו את הדברים הבסיסיים שאנחנו חייבים לעשות אותם, וזאת האמת. עכשיו, אני אשמח לשמוע אתכם. כן, רונית, רצית לדבר.

גב' רונית דמרי עייאש: כן, אני רציתי להגיד כמה דברים. קודם כל, בגישה כזאת, היית יכול לפתוח גם את הישיבות הקודמות ולא בשום, איך אומרים, עליהם שטני, בלתי מרוסן, על חברי מועצה, עם פוסטים הזויים, עם אנשים הזויים שעומדים מאחוריהם. עם הגישה הזאת היית יכול לדבר אחרת, לשקול אחרת. אם זה היה רק מתנהל ככה, פתאום באת, סליחה על הביטוי, עם זנב מקופל בין הרגליים, ופתאום זה בידיים שלכם וזה הצרכים. אז בגישה אחרת, העולם היה יכול להתנהל. להבדיל משלוש ישיבות קודמות, שניהלת אותן כמו שריך, כמו פיל בחנות חרסינה, זה אחד. שתיים, בוא נדבר על הנושא של אופציה למצוא את הכסף. אחד, בואו נדבר על כל הכסף, סליחה, מפריעים לי. אחד, זה נושא של ההנדסה; יש לנו משרות שלא מאוישות הרבה זמן, ויש שם כסף, אפשר להוציא את הכסף הזה מהשוטף הזה, כי אתה מבקש לשוטף, צריך להוציא כסף משוטף. זאת לגיטימי ולא בשיטה של הלוואה. אין לנו היום, יש לנו את נופית בודקת היתרים; יש לנו את סמאח מזכירת הוועדה, שהיא על תקן בודקת היתרים גם, אם היא עושה את שני התפקידים, גם את זה אני לא סבורה; שני, שהיא מידענית, ורוותם שזה פיקוח. זה מה שיש לנו, חסרים לנו גם יו"ר וגם שתי משרות של בודקות, מכל התקציב הגדול ששמנו להנדסה. שלא לדבר שמהנדס, באמת, כבר אמרת לי כרגע, איך אומרים, שלקחנו בחשבון את התקופה הקודמת שלו בקיצוץ הקודם, אז זה אחד. מהנדס תשתיות שאין

לנו, עדיין אין לנו, עברה כבר חצי שנה, נכנסים לחצי השנה שנייה וזה הרבה כסף. כל דבר כזה, רק לסבר את האוזן, שתי משרות של פיקוח, זה סדר גדול של 400 אלף שקל. מהנדס תשתיות זה 325 אלף שקלים לשנה מלאה, כל הסכומים האלה. רכש, שלא קלטנו, אבל הרגע תיקן אותי אליה ואמר שלקחנו את זה בקיצוץ הקודם, אז אי אפשר לעשות דאבל קארטינג. ודבר נוסף משמעותי- בואו נחזיר אתרה ליושנה, אומר. אנחנו גובים, היינו גובים, 98 אחוז גבייה ולא 88 כמו שאנחנו היום. בואו נחזיר גבייה אמיתית בלהבים כדי להביא את הכסף. נכון שזה מפחיד בשנת בחירות, אבל זה הכסף שיושב על הגדר ולא נכנס פנימה, וזה אתה יכול לכמת בזה. אני ספרתי פה 725, בלי לקחת בחשבון את הרכש. זה מקור כספי, אפשר לעשות פה שימוש מהשוטף, זה דבר אחד. דבר שני, בואו נתרכז בחינוך. אנחנו על סדר היום שלנו זה חינוך, בואו נתרכז בחינוך. זה הכי בוער, זה עכשיו, בספטמבר. הסכמנו כולנו שאנחנו דנים בחינוך וכולנו מסכימים רק לחפש את המקורות, זאת הגישה שלי. זה השלוש דקות שהסכמנו שאנחנו עושים-

מר אליה וינטר: אני רק אענה. הנדסה, גם עם הנדסה ועבודה, גם אם נוריד את זה, אז בעצם המקור של זה, זה תקציבי הפיתוח. כמו שאמרנו, מותר עד 110-105 אחוז מהעלויות לקחת מהקרן לעבודות פיתוח ולכן, ככל שאנחנו נוריד, זה לא שאנחנו יכולים לעשות משהו אחר, אנחנו עם הקרן לעבודות פיתוח. אני גם לקראת הישיבה הזאת, בעקבות השאלה-

*** התפרצויות.**

מר אליה וינטר: המקור, בעצם, אנחנו מתקציבים את מחלקת הנדסה ואת הוועדה לתכנון ובנייה מהקרן, מכספי הקרן לעבודות פיתוח, מה שממש אנחנו גם לוקחים לפתיחת תב"רים וגם לוקחים, מותר עד 110 אחוז מעלות מחלקת הנדסה ומהוועדה לתכנון ובנייה. ובעצם, ברגע שיוורד לצורך העניין בודקת תוכניות, אז זה לא שאנחנו יכולים לקחת את הכסף הזה לשוטף אחר, אלא זה חוזר לקרן. עכשיו, בעקבות-

*** התפרצויות.**

מר אליה וינטר: בעקבות מה שעדי שאלה אותי בישיבה הקודמת, שאנחנו, היא שאלה כמה כסף. בעקבות זה, בדקתי גם מה הסכומים. אז נכון לעכשיו יש מהאחד אחוז, שידעתם עליו תשובה-

גב' רונית דמרי עייאש: עם האחד אחוז, שנתת לנו תשובה-

מר אליה וינטר: לא, לא, נראה לי שעניתי. אנחנו כרגע, יש לנו בקרן סדר גודל של 600 אלף שקלים. בשנה אנחנו לוקחים בין מיליון 400 למיליון 600 לטובת מחלקת הנדסה והוועדה לתכנון ובנייה ולכן כבר עכשיו יש לנו חוסר. כל בית שנבנה, גם זאת שאלה, נראה לי שכפיר שאל אותי, כל בית זה בין 7,000 ל-20,000, תלוי אם זה שיפוץ, אם זה היתר חדש, זה נע שם במספרים. בסוף, כל כסף שאנחנו נחסוך השנה ואנחנו לא נוציא על הוועדה לתכנון ובנייה, בעצם זה בסיס התקציב של שנה הבאה. בסוף, יש לנו גם אחריות כלפי השנים הבאות. גם ההלוואה, שעל זה אתם מדברים, אבל גם להשאיר קרן שהיא תוכל לתת לנו אפשרות, למועצה אפשרות, להציג תקציב גם בשנת 2024. לכן אני חושב שהמקור הזה הוא לא טוב ועד, באיזשהו מקום, גם

פשע לעשות אותו. זה לגבי הדבר הראשון. הדבר השני, זה שאין לנו מהנדס תשתיות, זה בעצם המקור, זה המים, זה מפעל המים, ולכן מפעל המים זה איזושהו סכום אפס. כמובן שאנחנו לא יכולים לקחת את הכסף הזה לשיפוצי קיץ והדבר השלישי שדיברת על גבייה, אז אני מזכיר לכם ששאלתם אותי בישיבת המליאה הקודמת, לדעתי, או אחרונה או הקודמת, אני כבר איבדתי את החשבון עם האין ספור ישיבות מליאה, שאלתם אותי למה תקצבנו כל כך גבוה את הסעיף של שנים קודמות. אז, זה בדיוק על מה שאת מדברת-

גב' רונית דמרי עייאש: מה? איך תקצבנו מה שנים קודמות?

מר אליה וינטר: תקצבנו כל כך גבוה את ההכנסות בתקציב הרגיל. יש לנו שתי הכנסות, יש לנו גבייה מהשוטף וגבייה משנים קודמות, אז תקצבתי גבוה את השנים קודמות, כי אנחנו מתנהלים באכיפה מול כל החובות ואחוזי הגבייה שלנו, אני אשמח-

גב' רונית דמרי עייאש: מה התוכנית, לאיזה אחוזי גבייה אנחנו תכננו לחזור בתקציב הבסיסי?

מר אליה וינטר: אנחנו תכננו להגיע לסדר גודל-

גב' רונית דמרי עייאש: בסוף 2023.

מר אליה וינטר: אנחנו תכננו להגיע לסדר גודל של 93, בין 93 ל-94 אחוזי גבייה, ואנחנו מאוד מאוד קרובים לשם, בעקבות הדו"חות הרבעוניים. זה שלי, זאת אומרת, זו משימה שאני לקחתי בעצמי-

גב' רונית דמרי עייאש: מעולה, אז נחזיר אותנו ל-98.

*** מדברים יחד.**

גב' רונית דמרי עייאש: אם הגעת כל כך מהר, אז תשים לנו יעד. 5% סוגר לך את הפער.

מר אליה וינטר: אז אני אומר, בסוף, באחוזים האלה, שם זה הקושי. זאת אומרת, יש את האחוזים, את לעבור את ה-90 אחוז, שזה יחסית יותר קל, ועכשיו זה אכיפה. אני לא אנקוב בשמות, בסדר? אני רק אנקוב בתהליכים. הכנסנו פה כל מיני דברים חדשים כמו- עיקול ברישום, לצורך העניין, כשבאים מעקלים לבית, מתאמים קודם בטלפון, דופקים על הדלת ורושמים מה יש לבן אדם בתכולת הבית; הערות אזהרה בטאבו על הבית; צווים של עיכוב, יציאה איסור/ עיכוב, לא זוכר איך קוראים לזה, יציאה מארץ; עיקולי רכב, כל מיני כלים, שמצד אחד הם יכולים להישמע אגרסיביים, מצד שני, אנחנו דיברנו על שוויון ועל צדק ובעצם גם ההקפדה שכל תושב שזכאי מקבל את ההנחה שלה הוא זכאי. מאידך, מי שלא עומד, הוא לא יכול לחיות על הגב של התושבים האחרים שמשלמים את הארנונה ולכן אנחנו עושים אכיפה אגרסיבית כלפי מי שבאמת לא משלם. לכן אין סיבה שאנחנו לא נגיע לאחוזים טובים, אבל עוד פעם, ההבדל בין 93 ל-97, שם זה האחוזים הקשים. כל אחוז זה קשה להגיע, אני לא יכול להתחייב על זה, אנחנו מאוד משתדלים בזה. זה המענה לגבי הגבייה. בעצם, אלה שלושת הנקודות.

מר יוסי ניסן: אני רוצה לומר, שלומי שאל מאיפה החוסר בגבייה. להזכיר לכם, עברנו תקופה של קורונה ובתקופת הקורונה הייתה הנחייה של משרד הפנים, לא לגעת בחייבים ולא עיקולים ונצברו פה חובות. גם אנשים איבדו את הבתים שלהם פה, גם אנשים איבדו את הפרנסה שלהם, זה ידוע, זה לא רק בלהבים, זה בכל הארץ. לכן הייתה בעיה מאוד ספציפית שמאז אנחנו סוחבים אותה איתנו. עכשיו, בן אדם שחייב 50, 60, 70 אלף שקלים, יש לו קושי לגייס את הכסף הזה ואנחנו מתמודדים עם זה עד עכשיו, ויש לנו הצלחות גדולות, אני חייב לומר. מאז שאליה פה, יש לנו הצלחות גדולות בגבייה, סכומים שאני לא האמנתי שיכנסו וזה באמת אור בקצה המנהרה ואין הנחות פה לאף אחד, זאת ההוראה שאני נתתי לו, חד משמעית, וזה דבר אחד. דבר שני- הרכבת. נוצר שם איזה חוב של ארנונה שהם לא משלמים לנו אותו. זה בהליכים משפטיים, כמו שאתם יודעים. גם שם אנחנו עכשיו, בהליכים מתקדמים. אני מקווה שמשם גם יגיעו לנו בשורות, אפילו עוד השנה. אבל עוד פעם, אלה דברים שכרגע קשה להתחייב אליהם, אבל זה משהו שהוא, אפשר לדבר עליו. אל תשכחו שאנחנו לקראת מכרז של פינוי אשפה בלהבים. כבר היום אנחנו משלמים עלויות הטמנה נמוכות מאוד ואין ספק, מכל היועצים שקיבלנו, שהעלות של המועצה תהיה יותר גבוהה במכרז הקרוב. הקבלן הנוכחי לא מוכן להמשיך, אפילו באותם תנאים. הוא אומר תצאו למכרז דחוף, אני במחירים האלה לא יכול, אני לא מרוויח כסף ואני לא יכול להישאר-

פרופ' עפר לוי: מה המשמעות הצפויה מבחינת-

מר יוסי ניסן: זה יכול להגיע לחצי מיליון ו-600 אלף שקלים יותר. כן. במיוחד אם נוסיף עוד יום פינוי אשפה, כמו שאנחנו חושבים-

מר כפיר מימון: אני מציע שזה לא יהיה לפרוטוקול, כי אנחנו לא רוצים לכוון את הספקים שלנו למחר-

מר אליה וינטר: לא, לא, עשיתי מחיר מקסימום והנחה ממנו-

מר יוסי ניסן: בסדר, בואו. בסופו של דבר, הגבייה, יש ממש פעולה מאוד אקטיבית בנושא של אכיפה עם עיקולים ורישום הערות אזהרה בטאבו, שזה לא היה מעולם בלהבים ומה לעשות? זה חלק מהעניין הכללי. אגב, משרד מהנדס תשתיות כבר אין לנו שנתיים. אנחנו את המשרה הזאת חילקנו, את העבודה, בין האגפים במועצה. גם יוני לוקח חלק, עובדיה לוקח חלק, ואנחנו עומדים בזה יפה מאוד. אז, סך הכול, אנחנו חוסכים כסף ושנה שעברה, אתם יודעים, סיימנו כמעט באיזון, כי יכולנו לסיים גם בגירעון, גם בשנה שעברה אתם יודעים את זה.

גב' רונית דמרי עייאש: לא, לא סיימנו, לא סיימנו באיזון. לקחנו כסף מהמים כדי לסיים באיזון. לא סיימנו באיזון בכלל-

מר יוסי ניסן: אז לא סיימנו באיזון?

גב' רונית דמרי עייאש: לא סיימנו באיזון, לא. יוסי, לקחנו-

מר יוסי ניסן: אז מה זה אומר?

גב' רונית דמרי עייאש: לקחנו חצי מיליון שקל, מכסף שיכול היה לשבת לנו באיזשהו מקום-

מר יוסי ניסן: מצוין. אז מה זה אומר? שגם לא היה לנו מהנדס תשתיות וגם סיימנו בגירעון. את צודקת, אני איתך-

גב' רונית דמרי עייאש: ברור, אתה מבזבז לכל עבר-

מר יוסי ניסן: את אומרת דברים שהם לא נכונים, שגם אם נחסוך את מהנדס התשתיות לא נגיע לאותו-

גב' רונית דמרי עייאש: לא נכון, זה מאזן המים-

מר יוסי ניסן: שמעתי אותך. חשבתי שההסבר של אליה יסביר לך שאת לא יודעת על מה את מדברת, אבל בסדר, זה חלק מהעניין. טוב, בקיצור, זה כרגע העניין. עוד מישהו?

פרופ' מתי ליפשיץ: כן. קודם כול אני לא יכול לקבל, לא ישבנו בדצמבר על תקציב, ישבנו על תקציב 2023 לפני לא כל כך הרבה זמן. אני לא יכול לקבל שאחרי שאנחנו ירדנו לקוצו של יוד בשיבה על התקציב והתקציב הזה אושר ברוב של שמונה מתוך תשעה, זה לא קרה אף פעם, פתאום חודש, חודשיים אחרי זה, הביטחון לא מסופק, החינוך לא מסופק, ויוצאים להלוואה של מיליון שקלים. הרי ישבנו על התקציב. איך אף אחד, לא מערכת החינוך, ורבותיי, אני מאוד מעריך את מערכת החינוך ומאוד מעריך את מערכת הביטחון, איך על השולחן הזה לא הביאו לנו מה העלויות שעלויות להיות, נקרא לזה אפילו עשויות, באופן חיובי, במערכת החינוך ומה במערכת הביטחון, מעבר לדברים שהבאתם. יש לי פה ביקורת, שלא יכול להיות שאנחנו ירדנו לקוצו של יוד בתקציב, לא היה בדצמבר ופתאום היום צריך מיליון. פה צריך להוסיף ופה צריך להוסיף. לא הגיוני בעליל שדבר שכזה יהיה ואני לזה לא מוכן. אני גם לא מקבל את זה, כמו שאתה הסברת להם כששאלתי אותך, שהוצאות הקיץ של בתי הספר או הגנים הן לא חלק מהתקציב, אבל בחלק מהתקציב היינו צריכים לדעת מה ההוצאות היו. פתאום נולד ילד? לא היה היריון לפני זה? לא יכול להיות שאנחנו לא ידענו על זה ויכול להיות שהיינו עורכים את התקציב בחינוך ואת התקציב הביטחון, פה ייאמר לזכותו של יוסי, שהוא ויתר על כמה דברים לטובת העניין, אז, בפגישה אז, אבל יכול להיות שהיינו עורכים לגמרי, לפי פריוריטי, מה שחשוב. לא מקובל עלי בשום דרך שהיא לבקש הלוואה של מיליון שקל, להחזיר את זה על מי שיהיה ראש המועצה הבא ואולי זה אתה ואולי זה אחר, או יותר ממועצה אחת, שאנחנו, אף אחד מאיתנו, לא ידע לפני חודשיים, מה ההוצאות שיש בחינוך, או תוספת ביטחון. לא מקובל. לא מקובל עליי דבר נוסף שארבעה חודשים לפני סיום קדנציה של מועצה- תנו לי רק לגמור. אני מבקש לתת לי לגמור, אני לא אדבר שאתם תדברו. לא מקובל גם, ארבעה חודשים לפני סיום פעילות של מועצה, שזה נכון גם ליו"ר המועצה וזה נכון גם לחברי המועצה, לצאת בהלוואה של מיליון שקלים. אבל בתוך עמי אני חי, ואני יודע שישנם איזשהן בעיות שצריך לפתור אותן והוצאות שצריך לפתור אותן, ולכן אני קורא פה, אני לא אכנס למספרים, כי עוד מעט כפיר יעשה את זה בצורה יסודית, כמו שהוא הכין את עצמו לפגישה הזו, אז

אני אשאיר את כל הדברים במספרים אליו. אבל כל מה שאני רוצה להגיד, צריך לרדת. צריך לרדת בעלויות של הבקשה של החינוך ומה שחיוני; צריך לרדת בעלויות של הביטחון ומה שחיוני, ואולי נצטרך לקחת הלוואה מעבר לשוטף, בסכומים הרבה-הרבה יותר קטנים ולדעתי, כפי שראיתי את הנתונים, זה אפשרי.

מר יוסי ניסן: אני רוצה להשיב. כמו שאתה יודע, בישיבה שאישרנו את התקציב, אמרנו שנפתח את המוקד הרוואה וקיצצנו איפה שרק אפשר, אתה יודע שאני גם ויתרתי על ימי החופשה שלי כדי לעמוד בזה. כדי לעמוד. בסדר?!

פרופ' מתי ליפשיץ: אני אמרתי את זה, אני ברכתני על זה, לא, אתה לא צריך להסביר-

*** מדברים יחד.**

מר יוסי ניסן: מה שאני אומר, סחטנו את התקציב בצורה כזאת ונשארו עוד 30 אלף שקלים שעד היום אנחנו לא יודעים מאיפה אנחנו מביאים אותם, אתה יודע את זה. המשימה הזאת על הכתפיים של אליה. אבל אתה יודע שעשינו הכל כדי לעמוד ביעדים האלה. עכשיו, אל תשכח שארנונה לא אושרה ההעלאה שלה. שר האוצר לא חתם, ולכן אין לנו עוד ארבעה וחצי אחוז שאנחנו בנינו עליהם. זאת אומרת, ידענו לקראת מה אנחנו הולכים, גם הוגש בג"ץ, וחשבנו שגם שם תהיה איזושהי פשרה, גם זה לא צלח. עכשיו, תב"ר, זה תקציב בלתי רגיל. זה תקציב שהוא אחר מהתקציב השוטף ולכן אנחנו באותו מצב. זאת אומרת, גם אם היינו, לא היה לנו, כשאשרנו את התקציב לא היה לנו את המיידעים האלה. אבל גם אם היו לנו, היונו עדיין באותו מקום. זאת אומרת, גם אז היינו צריכים לקחת הלוואה כדי לעמוד ביעד הזה. חד משמעית-

גב' רונית דמרי עייאש: והבאת תקציב ולא לקחת את ההלוואה בפנים עם העלות שלה?!

מר יוסי ניסן: לא, כי אין מה לקחת את זה, זה תב"ר. עכשיו רגע, תתני לי רגע לענות. אני לא הפרעתי לך. הייתה עוד סוגיה של מהנדס שלא היה פה ולא היה מי שיחתום על היתרים ויקדם אותם ונוצר צוואר בקבוק, שגם אותו חשבנו שמהנדס חדש ייכנס, ייחלץ את צוואר הבקבוק הזה, ונוכל להכניס את הכספים האלה לקופה. זה נעשה, לא מספיק, לא מספיק, כרגע, עדיין יש לנו די לחץ וזאת הסיטואציה שאנחנו נמצאים בה. אם אתם שואלים אותי, אם אני אעבור עכשיו תושב-תושב ביישוב ואני אסביר לו את מה שקורה כאן, אני מבטיח לך, מבטיח לך שיהיה לנו רוב מוחלט לקבל את הלוואה הזאת. מבטיח לך, חד משמעית ולכן אני אומר שהאחריות שלכם זה לשקף את רצון הציבור. אם אני אסביר לכל בן אדם, שבעבר החזרנו 880 אלף שקלים ועמדנו בזה ואנחנו מועצה איתנה ש-8% מהתקציב שלה ילך לטובת הלוואות ואנחנו במצב הכי טוב שנמצא בארץ, בין עשרת האחוזים הכי טובים במדינת ישראל, זאת המציאות של להבים. זאת אומרת, יש פה מהנדס שהוציא חוות דעת שהמועצה יכולה לקחת את ההלוואה הזאת, לעמוד בה, לעמוד בתשלומים, לא יקרה שום דבר, לא נפגע בשום שירות שקשור במועצה. נקודה. אם החזרנו 880, נוכל להחזיר 620. זה פשוט.

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי, עדיין קשה לי מאוד לקבל שלפני חודשיים אישרנו תקציב ופתאום לא ידענו שיש עוד הוצאות לביטחון, שיש עוד הוצאות לחינוך-

מר יוסי ניסן: כי מעולם לא דנו בתקציב-

פרופ' מתי ליפשיץ: אמרתי בתוך עמי אני חי, אבל אני רוצה לשאול אותך שאלה. האם זה יהיה נכון, ותכף נשמע איך. אני מפריע לכם שאני מדבר? אז אני מבקש סליחה. מה שאני רוצה להגיד זה שלפני שנכנסים למספרים, שאלה לי אליך, אם הוצאות לחינוך והוצאות לביטחון או להתמקד רק בחינוך? אני לא יודע כי בביטחון כבר הוספנו, נוכל לצמצם את עלות ההלוואה לדברים שהם הכרחיים, האם זה מקובל? האם אם תלך אז מתושב-

מר יוסי ניסן: אתה יודע מה התשובה היא? אני לא יודע את התשובה, אנשי המקצוע יענו-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז הינה, אתה תכף תשמע. אבל אז אני בטוח, יוסי, שאם תלך מתושב לתושב ביישוב ותגיד לו "אני צמצמתי ממיליון", אגב, ארבעה חודשים לפני הסוף, להרבה פחות, ישימו לך כיפה ארוך.

מר יוסי ניסן: אגב, אני אשמח. אני אשמח אם נצטרך לקחת פחות הלוואה ולעמוד ביעדים שלנו, אני אשמח. אין לי עניין לקחת יותר ממה שצריך-

דובר 1: יש תופעה, במיוחד בשכונה הוותיקה, של אנשים שעברו או עזבו את להבים או עברו לשרונית או לשכונות אחרות, וחילקו את הבתים לשתיים-שלוש יחידות בהשכרה, בלי היתר בנייה ובלי אגרה. אני עשיתי שיפוצים, הגשתי תוכניות, שילמתי 7,000 ש"ח רק על האגרה, חלון שהוספתי. זו תופעה, זו תופעה בתוך עמי אני חי, ו-38 שנים אני חי. תופעה ידועה בשכונה הוותיקה. אנשים שעברו, לא מכרו את הבתים, חילקו אותם למספר יחידות, בלי היתר, בלי לשלם אגרות. אתה אוסף שם כמה מאות אלפי שקלים. אם אני שילמתי 7000 ש"ח על חלון שהוספתי-

מר יוסי ניסן: אני בעד, הינה, אני יושב פה המהנדס, מבחינתי-

*** מדברים יחד.**

גב' זהבה הראל: אחד הערכים שמובילים אותי בעבודה שלי זה האחריות. ולהגיד שנזכרנו עכשיו, ופתאום, לא נזכרנו שום עכשיו ולא פתאום, שיפוצי קיץ זה תהליך, שעושים אותו כל שנה, בכל העולם-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא ידענו עליו לפני חודשיים-

גב' זהבה הראל: לא, אז אני אגיד, אני אגיד. כשאתם אישרתם תקציב, אתם לא התייחסתם לתב"רים, אתם התייחסתם לתקציב שוטף, התב"רים, בכלל לא ידענו. רגע, שיפוצי קיץ והצטיידות, הם מופיעים, הם חלק מתב"ר שנקרא שיפוצי קיץ-

גב' רונית דמרי עייאש: כשמגישים תקציב יש תקציב תב"רים-

גב' זהבה הראל: אבל הוא לא היה שם, הוא לא היה שם. זה נכון. אני מכירה את זה ממקומות אחרים-

מר יוסי ניסן: מעולם לא אישרנו תב"ר במסגרת ישיבות תקציב-

גב' רונית דמרי עייאש: אל תגיד מעולם-

מר יוסי ניסן: נקודה-

גב' רונית דמרי עייאש: לא, תמונה כללית של מה שיצא בתב"רים חד וחלק. תענה, זה לא יכול להיות-

מר שלומי שטרית: תגיש בבקשה את התוכנית, בואו נתקדם-

גב' זהבה הראל: אנחנו נתקדם, אבל אני-

מר שלומי שטרית: שמענו, זהבה, את כולם. אנחנו שמענו, אנחנו יודעים את הכול. אנחנו כל שלושה ימים פה-

*** מדברים יחד.**

גב' זהבה הראל: אני רוצה רק להגיד לגבי לצמצם. מה שמופיע כאן, זה אחרי הרבה מאוד עבודה שנעשתה, גם אחרי לצמצם. מלבד סעיף 1, שעליו, לא הבנו, הסברתי את זה לכפיר, הוא בטח אחר כך יתייחס לזה, כל שאר המספרים נבדקו שוב, ושוב.

מר כפיר מימון: טוב, אז ישבתי עם כל אנשי המקצוע הרלוונטיים- זהבה, דני, אליה לא ישבתי אבל דיברתי איתו, עובדיה והגנתי, השתכנעתי, שצריך לקחת הלוואה בסך 218 אלף שקלים, לא כולל הגג של יערה, שאני אסביר את העניין הזה. בגדול, התקציב הזה מתחלק לשני חלקים עיקריים. האחד, תקציב לפתיחת שנת לימודים במוסדות חינוך, והתקציב השני, רוב רובו הגדול, תקציב בחירות. פרט לשתי הוצאות שאני אסביר אותם. תקציב החינוך שהוגש 520 אלף שקלים, הוא כולל את תקציב של 160 אלף שקלים לגג ויערה. קיבלנו הצעה לקונסטרוקטור אחד, מקונסטרוקטור אחד, והצעה לתיקון על סך 95 אלף שקלים, אנחנו רוצים להביא עוד קונסטרוקטור. בלי קשר צריך להוציא את זה למכרז, כי זה 170 אלף שקלים. הביטחון-גנים מתייחס לארבעת הגנים החדשים. תקציב הצטיידות, גם לקחנו בחשבון, של 70 אלף שקלים שזה המינימום שצריך וזה דווקא בסדר לממן בהלוואה, כי זה משהו שאתה ניהנה ממנו לאורך הרבה מאוד שנים. מתוך תקציב החינוך, מתוך כל ה-520 אלף שקלים האלה, 55 אלף שקלים זה כדאי, צריך, אבל לא בהול. זאת אומרת, זה יכול לסבול דיחוי לתקציב הבא. בסדר? זאת אומרת, ישבתי עם עובדיה, סעיף- סעיף, אחד- אחד, פירקנו אותם לחלקי חלקים, ברמה של, בסדר?-

*** התפרצויות.**

גב' זהבה הראל: אז אני לא יודעת מה זה איתי, מה זה איתו-

מר כפיר מימון: ובסוף הפעלתי את שיקול הדעת שלי, את יודעת. בואי נגיד ככה, לא תהיה פה שום בעיית בטיחות-

מר אליה וינטר: אתה רוצה לעבור לפי הסעיפים? יש לך את זה לפי הסעיפים?

מר יוסי ניסן: כן, כן, בוא נעבור לפי הסעיפים-

*** התפרצויות**

גב' זהבה הראל: מה כאן לא בטיחותי?

מר כפיר מימון: אוקיי, אז יש בגן יערה, סכום שצריך לשלוף.

גב' זהבה הראל: מה?

מר כפיר מימון: זה לא בטיחותי, זה עניין אסתטי. זה אפשר לחכות לתקציב. עוד פעם, אני אומר, זה חשוב, לא יודע אם חשוב להגיד, נחמד שיהיה, אבל זה יכול לחכות לתקציב הבא שעוד חצי שנה גם ככה יגישו אותו. זהבה, בואי נשים רגע את הדברים על זה. מתוך 520 אלף שקלים, אנחנו מדברים על 55 אלף שקלים שהעזתי להסתייג עליהם. את יודעת, זה 10 אחוז.

*** התפרצויות**

מר כפיר מימון: 520, בסדר? זה מה שהוגש. בסדר? מתוכו, בואו נוריד רגע 160, את גג של יערה, תשימו אותו רגע בצד, נדון לגביו, הוא גם לא 160 כרגע, הוא 95. כמה זה 520?

גב' זהבה הראל: הוא 95, על פי הצעה אחת וברור שצריך במערכת ציבורית להוציא מכרז, זה הרי ברור-

מר כפיר מימון: אז שנייה, מתוך ה-520, 160 זה גג של יערה, שנייה, אנחנו נדבר על ה-160, ונשאר 360. מתוך ה-360 האלה, 55 אלף שקלים, השתכנעתי שזה לא בעיות בטיחות שחייב עכשיו-

גב' זהבה הראל: רגע, אבל מה עשית עם הביטחון בגנים? היה צריך שם לעלות-

מר כפיר מימון: העליתי אותם, העליתי יותר אפילו ממה שהוגש בתקציב שלו, בסדר? אז מתוך זה 55, השתכנעתי שלא, זה 305, בסדר? 305. בלי יערה. עכשיו, היה צריך להגדיל את התקציב של הביטחון מ-25

ל-52. זה עוד 25, זאת אומרת, הגענו ל-330. יופי. עכשיו, מתוך זה יש לנו תקציבי, שנייה. יש את ההצטיידות, שהוא כבר, יש להם 180 אלף שקל. נכון. אז להוריד מתוך זה 180 אלף שקלים-

גב' זהבה הראל: לא מתוך זה-

מר כפיר מימון: מתוך זה, מה לעשות? אבל הוא מממן גם את זה, זאת אומרת, יש 180 אלף שקלים שהם יכולים לממן עכשיו הרבה דברים. הם יכולים לממן את ה-70 אלף שקלים של ההצטיידות ועוד דברים אחרים.

גב' זהבה הראל: אבל ההצטיידות לא מופיעה כאן בכלל, אנחנו לא הכנסנו את ההצטיידות בגלל שיש איזה מקור תקציבי אחר.

מר כפיר מימון: אז בואי, 330 ועוד 70, בסדר? ההצטיידות זה 400, פחות 180-

גב' רונית דמרי עניאש: אבל ההצטיידות נכללת-

גב' זהבה הראל: ההצטיידות יש לה סעיף נפרד-

מר כפיר מימון: א, אבל אני אחר כך מוריד את כולו. שנייה, שנייה. אז 400. אז הגענו ל-400, זה היה ב-330 ועוד 70 של ההצטיידות, זה 400. עכשיו, יש לנו תב"ר של 180 שהוא כולל את ההצטיידות אבל בגלל שהוספתי אותו, אז מורידים. 400 פחות 180, 220 אלף שקל.

פרופ' מתי ליפשיץ: ומה אתה עושה עם ההצטיידות? הצטיידות האחרת-

מר כפיר מימון: עכשיו תקרא, שנייה, תקרא. לוקחים עוד קונסטרוקטור, בגלל שזה גם סכום גדול וגם שיש עליו הסתייגות, אומר כן, צריך, לא צריך-

גב' זהבה הראל: למה כן צריך, לא צריך? מה תעשו?

מר כפיר מימון: לא אני החלטתי-

גב' זהבה הראל: לא, אני רק אדייק אותך. מרכז הורות ומשפחה-

מר כפיר מימון: לא, לא, מרכז הורות יהיה, יישאר-

גב' זהבה הראל: לצידו יש את השירות הפסיכולוגי, זה בניין אחד-

מר כפיר מימון: אין בעיה, אבל עובדיה אמר שהוא ממליץ להביא עוד קונסטרוקטור, שהוא יביא מטעמו, לא מטעם מישהו אחר שיושב-

גב' זהבה הראל: הוא הביא את זה, מה זה מטעם מישוהו אחר? הוא הביא את הדבר-

מר כפיר מימון: הוא לא הביא, לפי מה ש, זה לא משנה-

גב' זהבה הראל: הוא נתן לי את זה, הוא נתן גם לך-

מר כפיר מימון: אוקיי, אז הוא המליץ להביא עוד קונסטרוקטור-

גב' זהבה הראל: אבל עדיין יש לזה, עדיין צריך לשלם את זה-

מר כפיר מימון: שנייה, יכול להיות שכן ויכול להיות שלא-

גב' זהבה הראל: מה זאת אומרת? מה זאת אומרת-

מר כפיר מימון: תקשיבי, תקשיבי שנייה, אני אסביר לך רגע. לי בבית, הבאתי קונסטרוקטור, אמר לי אתה צריך לשים עמוד כדי להחזיק את כל המסגרת, אוקיי? אמר לי, בלי זה אני לא מאשר לך את התוכניות של הבית. יופי, הלכתי לקונסטרוקטור אחר, והוא אמר לי אתה לא צריך את העמוד. טפו-טפו, עד היום, הבית, המסגרת עוד עומדת-

גב' זהבה הראל: יש בעיה, רגע, יש בעיה בגג של המבנה הזה. הבאנו, אנחנו סוחבים את זה כבר חצי שנה. כל חודשיים חויבנו להביא קונסטרוקטור כדי לבדוק האם מותר שאנשים יכנסו לשם.-

מר כפיר מימון: כמה פעמים הבאנו קונסטרוקטור?

גב' זהבה הראל: שלוש פעמים. עכשיו, הוא אמר בפירוש והוא כתב את זה-

מר כפיר מימון: אותו קונסטרוקטור כל פעם?

גב' זהבה הראל: כן. כן, ברור. והוא כתב-

מר כפיר מימון: ויש לי שאלה, מה יקרה אם נחכה שנייה רק לגבי הסעיף הזה? אני כבר התקדמתי ומבין, מה יקרה אם עכשיו נאשר את הדבר הזה, אני לא אמרתי שאת זה לא, אמרתי, בזה מטפלים עוד שבוע, בגלל שזה אולי-

גב' זהבה הראל: ואז מה נעשה, עוד פעם נכנס מליאה?

מר כפיר מימון: כן, בדיוק. מה קרה, 100 אלף שקלים? וואלה, מצדיק את הזמן שלנו. תיקחי חצי שעה של כל אחד מאיתנו, תספרי אותן, תגיעי לשש שעות, אנחנו לא עושים 100 אלף שקלים בשש שעות, אני לפחות לא-

גב' זהבה הראל: אבל אתה איתנו במשא ומתן מיום-

*** מדברים יחד.**

גב' זהבה הראל: רגע, לא. אני רציתי להגיד. אתה הגעת כפיר. יכולת להגיד, תקשיבי, תקשיבו, תקשיב עובדיה, תקשיב לא משנה מי. כדי שאנחנו נהיה מוכנים ליום ראשון-

מר כפיר מימון: הוא לא הספיק, דיברתי איתו, הוא לא הספיק להביא להיום-

גב' זהבה הראל: אבל אנחנו היינו אתה יודע בכמה מקומות-

*** התפרצויות.**

מר כפיר מימון: שנייה, חוץ מה-220 אלף שנשארו, עוד 30 אלף שקלים למצפור זכרו של אור ועוד, שנייה, ועוד סימון כבישים; עכשיו, הסימון כבישים, שזה חלק מהתקציב השני, מתקצב שם 75 אלף שקלים, אבל 75 אלף שקלים לוקח סימון כבישים בכל היישוב וכדי לפתוח את שנת הלימודים, צריך רק בסמוך למוסדות החינוך וזה חצי, לפי הערכה של אנשי המקצוע במועצה, זאת אומרת, עוד 30. זאת אומרת, עוד 30, זה 60 ועוד 220, זה 280 אלף שקלים. אני מציע את זה לקחת הלוואה ולגבי הגג של יערה לקחת עוד קונסטרוקטור וככל שנצטרך-

מר שמואל לביא: אני רק רוצה להסביר כפיר, נושא של קונסטרוקטור מאוד חשוב, מאוד מסוכן. למה? לא, שתבין, קונסטרוקטור, בתחום הציבורי, הסטנדרטים שונים-

מר כפיר מימון: לא אמרתי לא להביא, אני אמרתי לא להביא קונסטרוקטור? לא אמרתי נראה מה קורה שם-

*** מדברים יחד.**

גב' זהבה הראל: אני חייבת להגיד שבמובן מסוים, יש כאן גם ערעור על המקצועיות שלנו-

מר כפיר מימון: לא, ממש לא.

גב' זהבה הראל: רגע-

מר כפיר מימון: לא, אל תיקחי את זה לשם-

גב' זהבה הראל: רגע, שלי ביחד עם עובדיה. כל העבודה הזאת נעשתה יחד עם עובדיה, אחד לאחד. אני גם רוצה להגיד לכם שבתוך זה גם בכלל לא נמצאים הצרכים של החט"צ כי עובדיה שכח לכלול אותם, אבל

אנחנו אמרנו, נסתדר עם מה שיש. אי אפשר, שמערך, תזכרו שכל זה לא מדבר רק על שיפוצי קיץ ותחזוקת מוסדות חינוך, אלא אנחנו מדברים לאורך כל השנה שאם קורה משהו שיהיה לנו במה להשתמש-

מר כפיר מימון: לא, השנה הסתיימה כבר, זהבה-

גב' זהבה הראל: לא, דרך השנה-

מר כפיר מימון: השנה הקרובה, כי בדצמבר כבר, בעזרת השם, יאשרו תקציב לשנה הבאה. אנחנו מדברים על שישה חודשים-

גב' זהבה הראל: לא, כפיר. אני אגיד לך מה מפתיע אותי. הגעת אליי למשרד, אפילו ללא תכנון. דיברנו, יכולת להגיד- עובדיה מציע משהו אחר, בואי נשב שלושתנו-

מר כפיר מימון: ישבתי איתו רק אחרי שישבתי איתך-

גב' זהבה הראל: פתאום, לא, אז פתאום אתה אומר לי-

מר כפיר מימון: זה לא פתאום, בשביל זה יש ישיבת מועצה.

גב' זהבה הראל: לא. טוב, אני אומרת מה הצרכים, אני יודעת על מה אני יכולה לקחת אחריות, אני חושבת שצריך להכניס פנימה גם את מרכז הורות ומשפחה וגם את השפ"ח שיושב באותו מבנה, ואני לא חושבת שצריך לדחות את זה לשיבה הבאה. אני הבאתי לכם, ככה, כדי שתדעו מה קורה שם בבתים האלה של מרכז הורות ומשפחה והשירות הפסיכולוגי שיושב בחדרון קטן לצידו של מרכז הורות ומשפחה. הכול נעשה כל כך-

מר כפיר מימון: זה אחרי שהוספנו ארבעה גנים-

גב' זהבה הראל: אני אספר לכם-

*** התפרצויות.**

מר יוסי ניסן: רגע, זהבה מדברת. שלומי. זהבה סיימה, מי רוצה להוסיף?-

פרופ' מתי ליפשיץ: על ה- 280, אם אתם מוסיפים עוד 100-

מר כפיר מימון: למה לא מאה? יש כבר הצעה על 95-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא מיליון, רבותיי. זה חצי מיליון-

מר כפיר מימון: זה 400 אלף, זה 400 אלף-

פרופ' מתי ליפשיץ: ופה עוד משפט אחד, אני רוצה להוסיף, זהבה. יש הערכה אליך, אבל אני רוצה להגיד-

גב' זהבה הראל: לא אמרתי מיליון לחינוך-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, לא. אז אני לא יודע מה. כרגע החינוך פה אכפתי. ושוב, עדיין מפריע לי שלא היינו בישיבת התקציב עם כל הדברים האלה, אבל זה לא משנה, זה לא מיליון. אבל אני רוצה להגיד לך עוד משהו. מפקד חייל האוויר שרוצה 50, אמרתי את זה 10 פעמים, שרוצה 50 אלף F15 ומקבל רק 30, כי זה התקציב, הוא לא אומר לי "לא לוקח אחריות". אני עם ה-30 לוקח אחריות. אותו הדבר. מה שקשור לביטחון ולבטיחות, על זה אין התפשרות. זה הכול.

מר שלומי שטרית: אני רוצה לומר לך, זהבה. מלכתחילה, היית צריכה להגיד את הבקשה שלך לשיפוצי קיץ. מדוע, לשיפוצי הקיץ 520 אלף שקלים-

מר כפיר מימון: אני רוצה רגע לעצור שנייה, היא לא העניין, העניין זה ראש המועצה שדחה את זה עד לשנייה האחרונה. העניין הוא לא זהבה, זהבה יושבת על זה כבר הרבה זמן, זה ראש המועצה שדחה את זה עד לשנייה האחרונה, שידע שאין לו מקורות ודחה את זה עד לשנייה האחרונה-

*** מדברים יחד.**

מר כפיר מימון: יש לי רעיון, שנייה. יש לי רעיון, בסדר? כדי לפשט את הדברים. תגידו לי מה דעתכם. אנחנו נאשר 280 פלוס מאה הלוואה על הגג בהנחה שהקונסטרוקטור האחר שנביא גם יגיד שצריך לעשות שם-

פרופ' מתי ליפשיץ: כן, זו המטרה-

*** התפרצויות.**

גב' זהבה הראל: אבל איך? אתה צריך הוכחה שהגיע קונסטרוקטור-

מר כפיר מימון: לא, שנייה, אנחנו מתנים את זה בזה שיבוא עוד אחד ושהוא יאשר ואז חסכנו את ההתכנסות, ואז חסכנו את ההתכנסות הנוספת-

מר אליה וינטר: יש הצעה, כשיבוא הקונסטרוקטור ושתהיה הצעה, יאשרו את זה, יכולים לאשר טלפונית-

*** מדברים יחד.**

עו"ד קובי נודלמן: זהבה, את יודעת לחיות עם 70 אלף הצטיידות לילדים? אני מנסה לחשוב איתך בקול.

גב' זהבה הראל: אנחנו תכננו על 90 אלף שקלים הצטיידות-

גב' רונית דמרי עניאש: יש לה עוד 180 בתב"ר-

מר יוסי ניסן: לא, הוא הוריד את זה-

מר כפיר מימון: קובי, בסוף, אנחנו לא מאשרים רק 70 הצטיידות, אנחנו מאשרים 400 ומשהו אלף לחינוך. היא בסוף יכולה לתמרן-

עו"ד קובי נודלמן: היא לא יכולה כי הכל באמת, היא לא יכולה-

מר כפיר מימון: לא יודע-

עו"ד קובי נודלמן: אני חושב שלא, אבל היא גם לא עושה פה איזשהן-

*** מדברים יחד.**

מר אליה וינטר: שנייה, שורה תחתונה, מאשרים הלוואה של 280-

מר כפיר מימון: כן, אבל לא צריך ל-15 שנים גם. הריבית על זה מטורפת, מי צריך לממן 280 אלף שקלים ב-15 שנים?-

עו"ד קובי נודלמן: אפשר לעשות את זה על רבע מהזמן-

מר אליה וינטר: אני אגיד לך למה, כי א', המשקל השנתי של זה הוא נמוך, וזה משהו-

מר כפיר מימון: מה אתה ממליץ, מבחינת הזמן?

מר אליה וינטר: תשמע, בגלל שעכשיו ריבית הפריים היא בשמיים, כן? הריבית, הריבית בכלל, הריבית היא בשמיים והצפי שהיא כאילו, עוד פעם, אף אחד לא נביא, אבל כנראה שהיא הגיעה לאיזשהו רף עליון, כלומר, יותר מזה המדינה תצטרך להתערב. לכן, יכול להיות רק יותר טוב והתנאים שהגענו לפריים מינוס 0.62 אחוז, זה המקסימום שיכולנו להגיע. הייתי במשא מתן עם שני בנקים, בנק פועלים לא נתן בכלל הוצאה, בנק מזרחי אמר שנתן לנו פריים מינוס 0.4, זה המקסימום וזאת ההצעה של מרכנתיל. אני חושב שכן נכון לקחת את זה לטווח הארוך, עוד פעם, בגלל שאנחנו באיזשהו פיק גבוה של הריבית-

פרופ' מתי ליפשיץ: תראה, אם זאת ההמלצה המקצועית זה מקובל, כי בשביל זה אתה פה. אבל אנחנו מדברים על סכום שהוא לא מיליון. זה העניין. רבותיי, אנחנו לא מדברים על מיליון. אם זה נכון לקחת את זה-

מר כפיר מימון: אבל זהבה, אנחנו פה. אם בסוף אחרי זה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל גם בחינוך זה יורד, אני לא חושב שאחד צריך להתפרס על כל הדברים, ממש לא-

מר כפיר מימון: פלוס 180 שיש כבר בתב"ר-

מר שלומי שטרית: כפיר, הוא קיבל עוד 130 אלף שקלים שלשום, אל תשכחו-

*** מדברים יחד.**

מר אליה וינטר: כפיר, בואו נעשה רגע סדר-

עו"ד קובי נודלמן: שנייה, אני רוצה להבין. 280 ועוד 100, רגע, ועוד 180-

מר כפיר מימון: זה 380 ועוד 180-

עו"ד קובי נודלמן: שבתב"ר-

מר כפיר מימון: אתה ב- 560. תוריד את ה- 60 שלקחנו על צביעת המדרכות והמצפור, זה 60, וכאילו החינוך קיבל עוד 500 אלף שקלים.

מר אליה וינטר: יוסי, לא אישרנו את צביעת המדרכות.

מר כפיר מימון: אישרנו. אישרנו חצי מצביעת המדרכות. לא את כל היישוב, רק סביב מוסדות החינוך.

*** התפרצויות.**

פרופ' עופר לוי: שנייה, אני רוצה קודם כל להביע את האמון והערכה רבה לזהבה. אני רוצה להגיד שמי-

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו לא איבדנו את האמון באף אדם-

פרופ' עופר לוי: רגע, מתי-

פרופ' מתי ליפשיץ: תפסיקו את ההתחנפויות האלה-

פרופ' עופר לוי: מתי, למה אתה נכנס לדברים שלי?

*** מדברים יחד.**

פרופ' עופר לוי: בסדר, אז אני מתחנף. אין לי בעיה להתחנף, יש לי הערכה רבה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה יפה נפש ואנחנו לא מעריכים אותך-

פרופ' עופר לוי: אני לא מסכים עם כל מה שאתה אומר ואני לא מתפרץ ולא נכנס לך דברים. אין לי בעיה להתחנף ויש לי הערכה רבה לזהבה, על התרומה שלה, על ההשקעה שלה-

*** התפרצויות.**

פרופ' עופר לוי: אני מרגיש לא בנוח עם זה, שבסדר, יש פה הצעות וחוסכים והישג מאוד גדול. חסכנו בעבודות של בטיחות ושיפוצים לבית הספר, אז זה לא לגמרי הישג מבחינתי. אני יודע גם שמגיעים הרבה פעמים באמצע הלילה לבית הספר, אני יודע גם את זה כהורה, ורואים באיזה מצבים השירותים נמצאים ואיזה ליקויי בטיחות יש ומה שחורה לי וצורם לי, זה שישבו פה המומחים עם המספרים והחישובים ואף אחד לא בא לשבת עם זהבה, לשמוע את דעתה לפני כן-

מר כפיר מימון: למה אתה אומר את זה? זה לא פייר-

פרופ' עופר לוי: למה אני אומר? כי עם המספרים והצעה שאתה מביא עכשיו, עובדה שזהבה לא הייתה מודעת אליהם. לשמוע את דעתה, לפחות להתחשב בדעתה, ועכשיו מחליטים, אתה החלטת, מה כן בטיחותי ומה לא בטיחותי. אני יודע שיש גם פקחים, אנשים, משרד החינוך שבאים ואומרים מה צריך. לי זה נראה, כרגע, את זה צריך, את זה לא צריך, ניתן רק 200 ולא יודע כמה אלף שקלים. אז מפריע לי איך שזה התנהל, מפריע לי, יוסי, דיברתי עם עובדיה שלא ישבת וסגרת את הדברים עם זהבה לפני ואני מקווה שבמה שכן נצליח לאשר, שכן אפשר להסתדר עם זה, ולכבוד הוא להחניף לך, זהבה ויש המון הערכה, ואין לי בעיה שתגידו מה שתגידו, שאני מתחנך-

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו אוהבים אותך, אבל צריך להגיד לה מה היא עושה-

מר שלומי שטרית: אני רוצה להגיד כמה דברים. ראשית, זהבה, אני חושב שאת באמת, המזל של יוסי ביישוב הזה, אם מערכת אחת מתפקדת, זה החינוך-

*** התפרצויות.**

מר שלומי שטרית: אנחנו כרגע מדברים על החינוך, הוא לא ביקש כסף, הוא לא ביקש-

גב' רונית דמרי עייאש: יש פה, אז הרמנו-

מר שלומי שטרית: זהבה, מנוסה כמוד, בעיריית באר שבע, מבחינה תקציבית יודעת שאת מגישה לנו תקציב של 600 אלף שקלים, פוליטיקה, והתקציב השני שהוא 500 אלף שקלים שהוא באמת חינוך ואיך את מצפה שאנחנו נגיד-

מר קובי נודלמן: שלומי, היא לא הגישה את התקציב השני-

מר שלומי שטרית: היא ראתה את זה וידעה את זה-

*** התפרצויות.**

מר אליה וינטר: טוב, יוסי. נעשה איזשהו סיכום להצעה עכשיו? טוב, ההצעה שכפי שכפיר וכפי שהתגבשה פה, אומרת כך- סך כל ההלוואה שתילקח, נכון לעכשיו, זה 280 אלף ש"ח, בתנאי של ריבית של פריים מינוס 0.62 אחוז למשך 15 שנה מבנק מרכנתיל, כאשר 220 אלף ש"ח ישמש לשיפוצי קיץ, מתוך ההלוואה, ישמש לשיפוצי קיץ-

גב' זהבה הראל: והצטיידות.

מר אליה וינטר: והצטיידות, ועוד לסכום הזה, גם יתווסף 180 אלף ש"ח שנמצאים בתב"ר שכבר אישרו. 30 אלף ש"ח לצביעת מדרכות ועוד 30 אלף ש"ח למצפור-

מר כפיר מימון: צביעה למדרכות-

מר אליה וינטר: צביעת מעברי חצייה-

*** התפרצויות.**

מר אליה וינטר: שנייה, אני אומר. אז, שוב, 280 אלף ש"ח הלוואה, 220 לחינוך, 30 אלף לצביעת מעברי חצייה בסביבת מוסדות חינוך ו-30 אלף ש"ח לטובת-

מר כפיר מימון: זאת אומרת, אתם לא מאשרים צביעת מעברי חצייה ברחבי היישוב, שנדע-

גב' רונית דמרי עייאש: נכון. רק במוסדות החינוך-

*** התפרצויות.**

מר אליה וינטר: התגבשנו פה כבר, אנחנו כל יום רק נפגשים. לגבי החלפת גג, הוזמן קונסטרוקטור נוסף ובהתאם להצעת מחיר שתהיה, יאושר טלפוניית בקרב חברי המליאה-

מר כפיר מימון: בוואצאפ, בוואצאפ-

מר אליה וינטר: בוואצאפ ובתקווה שזה יאושר פה אחד ואז יהיה אפשר לצאת למכרז, כי זה, ככל הנראה, עובר את ה-70 אלף שקלים, ויאשר, וזה יתווסף להלוואה של ה-280 אלף שקלים-

פרופ' מתי ליפשיץ: בהנחה שזה מאושר, לכמה אתה מגיע בטוטאל, אמרנו?

מר אליה וינטר: 380. בסדר? אפשר? אפשר להעלות להצבעה?

מר יוסי ניסן: פה אחד? פה אחד.

החלטה: פה אחד המליאה אישרה נטילת הלוואה ע"ס של 280,000 ₪ מבנק מרכנתיל בריבית של 0.62% - p לתקופה של 15 שנה ע"פ הפירוט הבא: 220,000 – שיפוצי קיץ 30,000 – צביעת מעביר חציה בסמוך למוסדות חינוך 30,000 – גידור המצפור. פתיחת תב"ר 434 בהיקף של 280,000 ₪ לטובת שיפוצי קיץ וצביעת מעברי חציה במוס"ח, וגידור המצפור במימון ההלוואה. בנוסף, המליאה החליטה כי תתקבל במועצה חו"ד נוספת לגבי הצורך בהחלפת תקרה בגן בבית ביערה, ככל ותתקבל חו"ד קונסטרוקטור נוסף כי יש להחליף הגג, המליאה תאשר זאת טלפונית פה אחד.

מר יוסי ניסן: טוב, בוא נעבור לנושא הביטחון-

גב' רונית דמרי עייאש: סיימנו את הישיבה-

מר יוסי ניסן: על החינוך-

גב' רונית דמרי עייאש: על החינוך? כי הלוואה לא תקבל עוד אחת-

מר יוסי ניסן: בסדר, אין בעיה-

דובר 1: יוסי, אני מבקש בסוף הישיבה להעלות איזשהו נושא כי הוא מאוד חשוב, בסדר?

מר יוסי ניסן: אין בעיה. דני?

2. אישור סעיפי ביטחון.

מר דני ביטון: אני רוצה לומר לחברים, מבחינתי, מדהים בעיניי איך פתאום הביטחון מקבל, ככה, מדרגה מתחת. אני יודע שזה סקסי במירכאות לדבר על ביטחון של הילדים, מוסדות חינוך וכדומה. כל מה שרשמתי פה זה לא גחמות, זה לא משהו, קראתם לזה תקציב בחירות, אני לא מכיר את זה. אני אומר למתי שנולדו פה כמה דברים פה כמה דברים רק בחודשים האחרונים, באמת, בחודשיים-שלושה האחרונים ואני רוצה לספר סיפור, וזה יקצר את כל מה שאני צריך לדבר. לפני חצי שנה, יצא מפגע מרהט, אני אעשה את זה קצר, בדיוק דקה. לפני שנה יצא מפגע, לפני חצי שנה, בדצמבר האחרון, יצא מפגע מרהט, משפחת אלקרינאוי, הולך לטכני של חיל האוויר ומבצע פיגוע דריסה. הציר שלו זה צומת להבים, יכול לפנות שמאלה. אני מנסה להיכנס לראש שלו מה מנע ממנו להגיע ללהבים ולבצע את הפיגוע, אבל הוא הלך לטכני של חיל האוויר לבצע פיגוע דריסה. רוצה לומר, שבחודשיים האחרונים איתרנו, כיתת כוננות בתוך היישוב, עם עמל רב, עם הכשרה של משטרת ישראל וכל מה שרצינו זה לקנות להם ציוד ואמצעים. באירוע האמת, לא תרחיש קיצון, שיקרה פה פיגוע. זה לא משהו סוריאליסטי, זה תרחיש אמיתי. יש פה ארבעה מרכיבים שהם אפקטים של ביטחון ולא חריג שמי שיתן מענה באירוע קיצון כמו פיגוע, זה חבר בכיתת הכוננות. מה להגיד לאותו חבר?

שלא קנינו לו את האפוד הקרמי והוא נפגע? כי זה תקציב בחירות? אני אומר לכם, כל מה שרשום פה, כתבתי, וזה לא נולד לפני התקציב שלו, זה נולד תוך כדי. אם יש פה שיפוץ של מבנה המשטרה, כי המשטרה החליטה, לפני שבועיים ישבתי איתם, לשפץ את המבנה כדי שהשוטר יוכל לפתוח מבנה פה ביום 24/7 ולא רק הוא, כל שוטר. יש פה המון אלמנטים קטנים שאני צריך לשבת כדי להסביר. בטכניקה הזאת, לי מפריע דבר אחד- שיש פה טכניקה, שכשאני מנסה, באמת, לגזור את הצרכים שלי לביטחון, אני צריך לבוא ולאשר עם מישהו שאף פעם לא ישב איתי ולא דיבר איתי ולא יודע מה אני צריך. משהו הזוי קורה פה, אני קטונתי, אני אמשך לעשות את המקסימום, אבל יש פה טכניקה שכשאני צריך משהו, אני צריך לבקש ממישהו שלא ישב איתי, לא מכיר את זה?

מר שלומי שטרית: עם מי אתה צריך לשבת, בדיוק? יש לך ראש מועצה, יש לך ועדת ביטחון-

מר יוסי ניסן: והכל אושר, אתם צריכים לאשר עכשיו-

מר שלומי שטרית: קיבלת הכל, גם את השער הצהוב הזה-

מר יוסי ניסן: אין בעיה, הוגש לכם לפני כחודש הצרכים של הביטחון. למישהו יש משהו לומר?

גב' רונית דמרי עייאש: כן, דני, יש לי משהו לומר. תקשיב, באמת. אתה יודע, אני שואלת את השאלות, סיפור, המג"ב, כמו שאומרים, יאללה, תבנו מג"ב, תביאו את היחידה, הקצבנו עוד כסף, ככה וככה, כמו שביקשת אחרי קיצוץ, הכל טוב ויפה. אי אפשר לבוא ארבעה חודשים לפני בחירות ולבקש 600 אלף שקלים על הא ודא-

מר כפיר מימון: רונית, זה לא ביטחון, אבל. זה לא ביטחון-

מר שלומי שטרית: זה לא ביטחון-

גב' רונית דמרי עייאש: לא, יש פה-

*** מדברים יחד.**

גב' רונית דמרי עייאש: ברור לי. אני אמרתי את זה בישיבה הראשונה שזה גחמות בחירות. גינת כלבים, זה מה שדחוף לנו כשאין לנו שקל על התחת. יוסי, בחייאת, היית מונע מאיתנו את הדבר-

מר שלומי שטרית: הרי למה גינת כלבים? למה גינת כלבים?-

*** התפרצויות.**

גב' רונית דמרי עייאש: אבל עכשיו אני רוצה לחזור דווקא לביטחון. אתה בונה פה כיתת מג"ב, בוא תיתן להם לעבוד, בוא נראה את התוצאות מאלה. יש לך עוד ארבעה חודשים תקציב חדש, יש לך עוד ארבעה

חודשים תקציב חדש, דקה אחרי הבחירות, תעשה איזה שער שאתה רוצה. שמתם שער בכניסה, מישוהו נכנס בו. עוד פעם הוא תקול, אף אחד לא יכול לסגור אותו ולפתוח אותו. אמרתי כבר בפעם הקודמת, סוף מעשה במחשבה תחילה. אם הוא היה הולך אחורה יותר או במיקום יותר טוב, לא היית צריך גם עלות תיקון ולא משנה אחרי מי אתה רודף. זאת אומרת, ביטחון הוא חשוב ודנו בזה בישיבה הקודמת. אבל, לא יכול להיות שאספתם מהגורן ומהיקב, ובינינו, דני, לא צריך להפחיד אותנו עכשיו במחבלים מתאבדים, בבקשה-

* התפרצויות.

פרופ' מתי ליפשיץ: לפני חודשיים הצגת את הצרכים של הביטחון וחודשיים אחרי זה אתה פתאום-

גב' רונית דמרי עייאש: זה פחד. עכשיו יהיה יותר-

מר יוסי ניסן: טוב, חברים, אני מציע שנהיה פרקטיים. בואו נעבור סעיף-סעיף, מה מאשרים, מה לא מאשרים, ובואו נתקדם.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא מאשרים, אנחנו אישרנו בפעם הקודמת-

גב' רונית דמרי עייאש: לא מאשרים, מה זאת אומרת-

פרופ' מתי ליפשיץ: אישרנו לביטחון, קיבל הביטחון תקציב. רוצה תקציב. אין סיבה, חודשיים אחרי, עוד מאות אלפי שקלים-

מר יוסי ניסן: רגע, דקה. אני רוצה להעלות עוד פעם את הסעיפים-

פרופ' מתי ליפשיץ: לנהל את היישוב בזיגוג שכזה, זה לא יכול להיות-

מר יוסי ניסן: חברים, אין לי בעיה. ההחלטה היא שלכם, בסדר? הציבור בסוף יחליט, בסדר?-

גב' רונית דמרי עייאש: יוסי, תמנע מאיתנו. אישרנו 30 אלף-

* מדברים יחד.

מר יוסי ניסן: זה לא יישאר פה, בשולחן הזה, בסדר? שלא תתבלבלו.... אני מזמין אתכם להגיב בפייסבוק, זה חשוב מאוד שישמעו את הצד שלכם-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני הגבתי בפייסבוק ואני מודה, עוד פעם, אני לא הולך להתווכח עם אנשים בפייסבוק-

מר יוסי ניסן: טוב, חברים-

גב' רונית דמרי עייאש: למה אתה דואג כל כך מהפייסבוק, יוסי?

מר יוסי ניסן: בואו נעבור רגע סעיף-סעיף. אמצעי מיגון צוות 3, שנייה-

גב' רונית דמרי עייאש: תימנע, תימנע את זה-

מר יוסי ניסן: תיתני לי לסיים-

פרופ' מתי ליפשיץ: הביטחון קיבל תקציב לפני חודשיים, נקודה. למה עוד פעם?

מר יוסי ניסן: איזה תקציב הוא קיבל לפני חודשיים?-

** התפרצויות.*

מר יוסי ניסן: חברים, מוסדות הציבור שלנו מחוברים לאזעקות של מאג 58, שהיו חברת האבטחה פה. עברנו לצוות 3, צריכים להחליף את המערכות. אתם נגד? זאת אומרת, לפרק את האזעקות-

** התפרצויות.*

מר יוסי ניסן: המוסדות שלנו בלי אזעקה, קחו את זה בחשבון-

פרופ' מתי ליפשיץ: שצוות 3, יביא עוד חשבונות-

מר יוסי ניסן: קחו את זה בחשבון, בסדר?-

מר כפיר מימון: אני רוצה להגיד משהו לגבי הדמגוגיה הזאת, שנייה. יש לך תקציב ביטחון, אתה יכול להחליט בתקציב הביטחון שלך מה אתה עושה. שנייה, שנייה, שנייה-

מר יוסי ניסן: לא, לא, לא-

מר כפיר מימון: יש תקציב ביטחון של מיליוני שקלים-

מר יוסי ניסן: מה זה קשור? זה תב"ר, זה תב"ר, זה לא התקציב-

מר כפיר מימון: הדמגוגיה הזאת לא עובדת-

מר יוסי ניסן: אין בעיה, מצוין. ציוד וזיווד כיתת כוננות נגד, נכון? נגד?

מר כפיר מימון: אחרי הבחירות.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מציע שלא נענה על השאלות שלו. אל תענו. הוא ישאל והוא יענה-

מר יוסי ניסן: אין בעיה, אז לא לענות-

פרופ' מתי ליפשיץ: תדבר עם עצמך.

מר יוסי ניסן: השער של בית העלמין נפרץ, אין לנו כרגע מיגון. הוציאו משם גיפ לפני שבועיים-

פרופ' מתי ליפשיץ: תדבר עם עצמך, תשאל את עצמך-

מר יוסי ניסן: אבל הבנתי אותך. הבנתי אותך. בסדר, אני רוצה לפרוטוקול להסביר, מותר לי? יופי.

פרופ' מתי ליפשיץ: מותר לך בדמגוגיה שהיא בגרוש-

מר יוסי ניסן: כן, אני מבין שזה מרגיז, זה בסדר. השער הזה נפרץ. רצינו לשים שער קונזולי, עם קורה, שלא יהיה עביר לגניבת כלי רכב. בסדר? זה חלק מהסעיפים. תחנת אוטובוס בשכונת שרונית, הילדים עומדים בשמש, עומדים בגשם. רצינו לשים פה תחנות אוטובוס-

פרופ' מתי ליפשיץ: איפה הייתם לפני חודשיים-

מר יוסי ניסן: אין שום קשר-

פרופ' מתי ליפשיץ: למה אין קשר?-

מר יוסי ניסן: אין שום קשר. יש הבדל בין תקציב שוטף לבין תב"ר-

פרופ' מתי ליפשיץ: הילדים עומדים בשמש, לפני חודשיים היה צל-

מר יוסי ניסן: זה לא תקציב שוטף. זה תב"ר-

*** התפרצויות.**

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא איתך ואני לא באופוזיציה, ואני לא בקואליציה כמו שכתבתי, ואתה בזכותי יו"ר מועצה כי אני החרגתי בישיבת התקציב. אל תגדי בעוד חודש אני אבקש עוד מיליון. זה מה שאתה אומר לי, נכון?-

מר יוסי ניסן: אגב, זה גם לא מדויק. זה גם לא מדויק. גם אם לא היו מאשרים את התקציב, זה עדיין לא אומר שאני לא ראש מועצה, בסדר?-

פרופ' מתי ליפשיץ: חטאתי עד עכשיו, עשיתי את זה מתוך צדק מוחלט ואני לא מתחרט על זה-

מר יוסי ניסן: מה זה קשור בדיוק? מה זה קשור?

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה להגיד שאם יוסי אומר לי שעוד חודש הוא יכול להגיש עוד מיליון, הוא לא רציני, נקודה.

מר יוסי ניסן: אני אמרתי שאני אגיש עוד מיליון? מאיפה אתה ממציא את זה? מה זה קשור?-

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו לפני חודש ישבנו על התקציב-

מר יוסי ניסן: מה זה אבל קשור? זה תב"ר. זה תקציב בלתי רגיל. הגיע הזמן שנדע-

מר כפיר מימון: גם את התב"ר צריך לנהל-

מר יוסי ניסן: לכן, כשאין מקורות צריך לקחת הלוואה. גם בעסק שלך אתה לוקח הלוואות כשאין מקורות. אתה בנית את העסק שלך מהלוואות-

מר כפיר מימון: לא, מעבודה קשה.

מר יוסי ניסן: אה, כן. לא לקחת שום כסף מהבנק.

מר כפיר מימון: אני רק אציין לטובת מי שלא היה פה, בישיבה הקודמת שאלתי את ראש המועצה כמה יתרה יש בתב"ר והוא לא ידע להגיד.

מר יוסי ניסן: אני לא ידעתי להגיד?

מר כפיר מימון: כן, לכו לפרוטוקול-

*** מדברים יחד.**

מר יוסי ניסן: כל ה-120 שהיו העברנו לחינוך-

פרופ' מתי ליפשיץ: אי אפשר כל חודש לאשר מאות אלפי שקלים, אי אפשר-

מר יוסי ניסן: מתי, יש צרכים ליישוב. אתם רוצים לאשר, תאשרו, אתם לא רוצים? זה שלכם. זה הכל. בקיצור, יש פה גם תיקון מתחמי משחק ברחבי היישוב, יש בעיות בטיחות במתקני המשחק ברחבי היישוב. זה חשוב שתדעו. לא מאשרים? לא נאשר. אנחנו לא נתקן, זה בסדר. זאת זכותכם. אין לי מה-

גב' רונית דמרי עניאש: אפשר לסיים את הישיבה?-

מר יוסי ניסן: אין בעיה. כולם פה פה אחד? כולם מסכימים? יופי. אז אני מסכם שכל נושא הביטחון והבטיחות שהועברו אליכם ברשימה, לא מאשרים.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני מבקש להוסיף שלפני חודשיים אנחנו ישבנו על תקציב הביטחון ולא ייתכן שחודשיים אחרי, צריך עוד מאות אלפי שקלים. זה לא עובד. זה לא הגיוני. אז אני מבקש גם את זה להוסיף.

מר יוסי ניסן: אין בעיה, זה נוסף.

מר אליה וינטר: רק אוסיף לפרוטוקול הקודם שזה גם פתיחת תב"ר 434-

מר יוסי ניסן: זה על החינוך-

מר אליה וינטר: לא, הלוואה תהיה גם פתיחת תב"ר 434-

גב' זהבה הראל: הקודם הוא 434-

מר אליה וינטר: אנחנו לוקחים הלוואה, אני צריך לפתוח-

מר יוסי ניסן: למען הפרוטוקול, אני מעלה את זה להצבעה, את נושא החינוך. מי בעד? האבטחה, סליחה. הביטחון. מי בעד? שלושה (ניסן, לוי, נודלמן). מי נגד? ארבעה (דמרי-עייאש, ליפשיץ, מימון, שטרית). מאה אחוז. בסדר גמור. הישיבה הסתיימה. תודה.

(-)

גב' עדנה זטלאוי

מזכירת המועצה

(-)

מר יוסף ניסן

ראש המועצה